

Slabé stránky stávajícího systému akreditací		Řešení slabých stránek v novele
Slabá stránka	Projev	Řešení
Velká koncentrace činností a pravomocí v rukou Akreditační komise	Stanovuje kritéria (standarty), sbírá data, hodnotí, dává závazné vyjádřeční k udělení akreditace (fakticky rozhoduje o celém procesu akreditace)	Rozdělení procesů a činností. Sběr dat přísluší vysoké škole podle formalizovaných kritérií schválených MŠMT, reprezentacemi VŠ a NAA. Proces řízený NAA bude tvořen čtyřmi nezávislými subprocesy: sběr dat (VŠ), vnitřní hodnocení (VŠ), institucionální akreditace (NAA - AK), akreditace oblastí vzdělávání (NAA - Oborový panel). Správu datového skladu výsledků vnitřního hodnocení zajišťuje MŠMT.
Jmenování Akreditační komise	Návrh reprezentací nemusí být akceptován Ministrem, vládou - odlišnost složení AK od návrhu	Ministr, vláda vybírá z uzavřeného seznamu navrženého reprezentacemi bez možnosti návrh měnit
Jmenování pracovních skupin	Jmenování probíhá na základě nominace předsedou příslušné pracovní skupiny (člena AK), návrh nevychází z reprezentací	Předseda NAA bude moci vybrat členy oborového panelu z uzavřeného seznamu navrženého reprezentacemi; reprezentace také stanovují pool hodnotitelů v rámci oborového panelu
Nedostatečná procesní průprava členů AK	Členové AK nejsou systematicky školeni v oblasti řízení kvality	Školení pro jmenované členy NAA, certifikace pro profesionální hodnotitele a sekretariát NAA
Akreditační komise nikoli jako správní orgán	AK dnes vydává závazné stanovisko bez možnosti jeho přezkumu, odpovědnost nese MŠMT bez faktické možnosti rozhodnout	NAA jako správní orgán, uplatnění správního řádu, možnost soudního přezkumu
Absence podílu reprezentací (vysokých škol) na stanovení standardů kvality	Standarty stanovuje AK bez spoluúčasti reprezentací	Nově se na stanovení standardů budou podílet MŠMT, reprezentace VŠ a NAA

Absence opravného prostředku proti podjatosti člena AK při hodnocení	Možnost nerovných rozhodnutí Akreditační komise	Možnost namítnout podjatost člena dle správního řádu
Absence zhodnocení manažerského principu v řízení vysokých škol	Příliš malá váha manažerského řízení vysokých škol při udělování akreditací	Stanovení minimálních standardů v oblasti řízení vysokých škol, důraz na institucionální akreditaci
Akreditace příliš velkého počtu (8500) studijních oborů	Přetíženost AK, příliš krátký čas na posouzení žádosti o akreditaci	Akreditace po oblastech vzdělávání a přenechání možnosti akreditace jednotlivých studijních programů vysoké škole za podmínky získání institucionální akreditace
Minimalizace přirozené diferenciací vysokých škol	Požadavky AK k profesně i výzkumně orientovaným školám jsou podobné z hlediska stupně vzdělání	Možnost profilace vysokých škol a stanovení standardů s ohledem na tyto profily